AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh. Seite 123v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

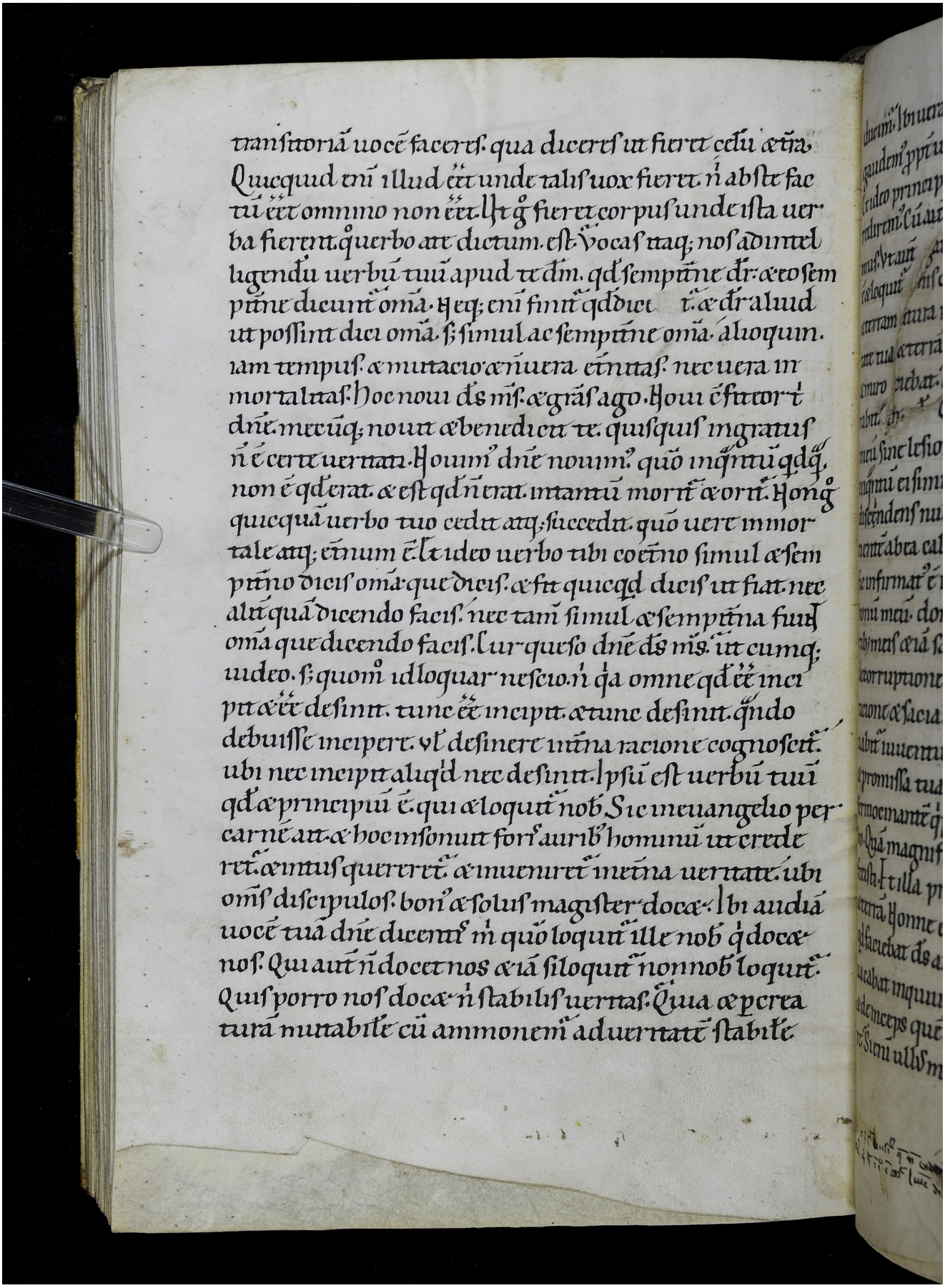

transitoriā uocē faceres. qua diceres ut fieret celū ⁊ tra.
Quicquid enī illud eēt unde talis uox fieret. nī abste fac
tū eēt omnino non eēt. Ut g̊ fieret corpus unde ista uer
ba fierent. q̊ uerbo ate dictum. est. Vocas itaq; nos ad intel
ligendū uerbū tuū apud te dm̄. qd̄ sempitēne dr̄. ⁊ eo sem
pitēne dicunt omā. Neq; enī finit qd̄ dici t. ⁊ dr̄ aliud
ut possint dici omā. s; simul ac sempitēne omā. alioquin.
iam tempus. ⁊ mutacio ⁊ nūera ētnitas. nec uera in
mortalitas. Hoc noui ds̄ mīs. ⁊ grās ago. Noui ē fiteor t̄
dn̄e. mecūq; nouit ⁊ benedicit te. quisquis ingratus
nō ē certe ueritati. Nouim̄ dn̄e nouim̄. quō inq̄ntū qdq̄.
non ē qd̄ erat. ⁊ est qd̄ nō erat. in tantū morit̄ ⁊ orit̄. Non g̊
quicquā uerbo tuo cedit atq; succedit. quō uere immor
tale atq; ētnum ē. Et ideo uerbo tibi coētno simul ⁊ sem
pitēno dicis omā que dicis. ⁊ fit quicqd̄ dicis ut fiat. nec
alit̄ quā dicendo facis. nec tam̄ simul ⁊ sempitēna fuit
omā que dicendo facis. Cur queso dn̄e ds̄ mīs. ut cumq;
uideo. s; quom̄ id loquar nescio. nī q̄a omne qd̄ eē inci
pit ⁊ eē desinit. tunc eē incipit. ⁊ tunc desinit. q̄ndo
debuisse incipere. vl̄ desinere in tēna racione cognoscit̄.
ubi nec incipit aliq̄d nec desinit. Ipsū est uerbū tuū
qd̄ ⁊ principiū ē. qui ⁊ loquit̄ nob̄. Sic in euangelio per
carnē ait. ⁊ hoc insonuit foris auribus hominū ut crede
ret̄. ⁊ intus quereret̄. ⁊ inueniret̄ in etna ueritate. ubi
om̄s discipulos. bon̄ ⁊ solus magister docē. Ibi audiā
uocē tuā dn̄e dicentis mī quō loquit̄ ille nob̄ q̄ docē
nos. Qui aut̄ nō docet nos ⁊ iā si loquit̄ non nob̄ loquit̄.
Quis porro nos docē nī stabilis ueritas. Quia ⁊ p̄crea
turā mutabile cū ammonem̄ ad ueritatē stabile.